

modré stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

3/2018

Co zpívala Majdalena

OBLUDA

Samson Lenk a Hop Trop

Ami
 1. J6, dvěstě nás tam bylo na brize do Činy
 a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
 a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
 křik plavčáků na stožáru, a hlásek se mu třás:
 R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,
 já vocad' pryč puđu, jímá mě strach,
 chyťte tu vobludu, sežere palubu,
 tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěstě sáhů a ploutev přes hektar
 a zubů plnou hubu, a rozvíčuje spár
 a rozčileně mrká svým vokem jediným,
 a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.
 R: Já tady nebudu ...

3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
 zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
 když uviděl tu bidu, hned zpotil se jak myš,
 poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, bliž.
 R: Já tady nebudu ...

4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
 zalehl u zábradlí a házel flaškama,
 když na vobludě bouchl kanystř vod ginu,
 tu přízrak vztekle houkl a vlihl na brigu.
 R: Já tady nebudu ...

5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
 však ztuhla jako skála, když ůchla k alkoholu
 pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
 my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

Z paměti kapitána

Na prvním navigamu jsme připomínali padesáté výročí Dne D, tedy vylodění spojenců ve Francii za druhé světové války. Invazi symbolizovala přehlídka plně obsazených plavidel, všech, které jsme měli k dispozici. Bylo nás o něco víc, takže ti, co byli na břehu, přihlíželi jednotlivým invazním vlnám mířícím k pláži Omaha.

Ale pak se to trochu zvrtilo. Nikdo nechtěl přihlížet nečinně a začala neplánovaná obrana vším, co bylo po ruce, poněvčas to byly drmy. A pak se to zvrtilo ještě víc. Jednotlivé vlny přirazily ke břehu, vytáhly lodě a pak se jejich posádky otočily a pomáhaly bránit pobřeží.

No, byl to mazec, vždyť házet drmem na kamarády je tak veselé...

Bohle, krasněl Jonáš's

MOD/K/RÉ STRÁNKY PRO SKAUTY A SKAUTKY 3/2018. PRO SÍŤ VODNÍCH SKAUTŮ VYDÁVÁ HLAVNÍ KAPITÁNÁT VODNÍCH SKAUTŮ

Ahoj

Ahoj

Letošním navigamem jsme si připomněli plavbu čínského plavce Čeng Che. Z pověření císaře Ču Ti, původně svého majitele (to, když byl jeho otrokem), později svého šéfa (to, když byl jeho generálem a velitelem hlavního města), nakonec i svého přítele (to, když byl jeho admirálem a velvyslancem) jeho flotily dopluly do Indonésie, Indie, Arábie a Afriky, ale prý dokázaly ještě víc. Britský kapitán Gavin Menzies v knížce 1421: Rok, kdy Čína objevila svět dokazuje, že Číňané obepluli svět dokola a objevili Ameriku i Austrálii dávno před Evropany, jenže po návratu byly důkazy o tom úmyslně a dokonale zničeny. Mnozí historici autorovi sice nevěří, ale zajímavé to je.

Účastníci letošního navigamu se mohou radovat z velké hry, neúčastníci mohou trochu zalitovat, že se nepotkali s tisícem vodních skautů. Navigamus byl před čtvrtstoletím vymyšlen hlavním kapitanátem českých vodních skautů jako pravidelné setkávání vodních skautů od věku vličit a žabiček až po vodní starce a stařeny. Bylo to nedlouho po třetí obnově Junáka a název přejatý z latiny znamená „plujeme“ nebo „plujme“, to jako natruc, že nás třikrát zakázali a třikrát jsme zase nasadili do lodí pod skautskou lilii. První navigamus se konal v r. 1994 na Orlické přehradě a pak vždy každé tři roky na některé české vodní ploše.

Jonáš's

Majdalena

Bohle, krasněl Jonáš's

Bohle, krasněl Jonáš's

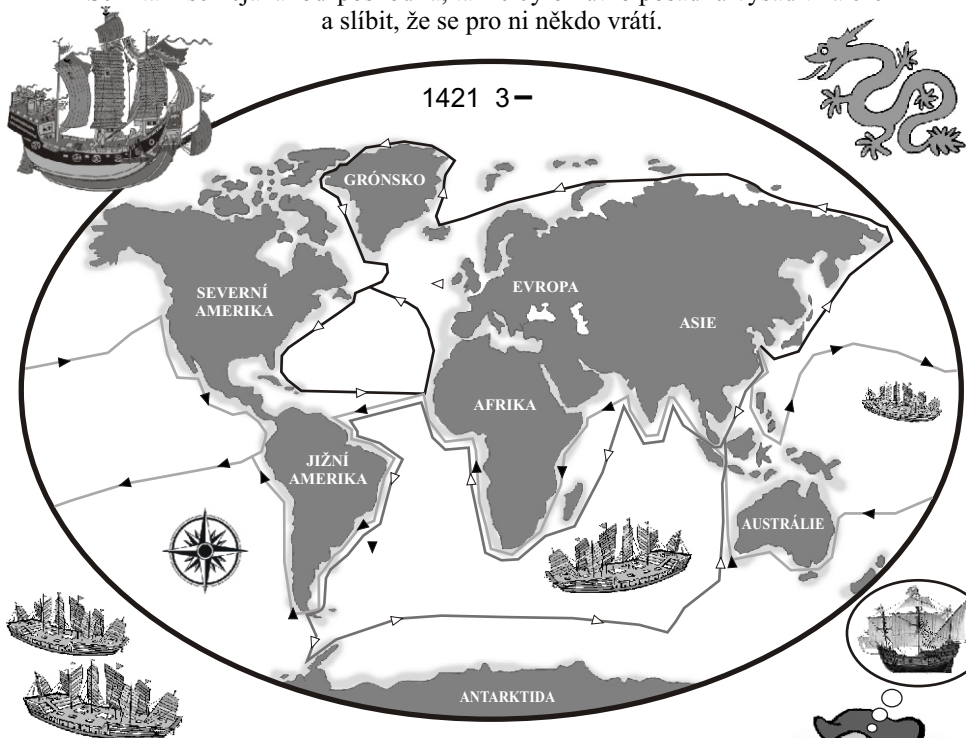
Císař Ču Ti byl s plavbami svého admirála **Čeng Che** spokojen. Již několikrát lodě pokladů veliké jako fotbalové hřiště přivezly z blízkých i vzdálených zemí to nejcennější, co tam bylo, výměnou za čínské hedvábí a porcelán. Místní panovníci Čínu za velmoc a císaře a nejvyššího pána uznali ochotně, bylo to lepší než se nechat rozstřílet a rozsekat na dřevě.

Nyní admirál císaři prozradil:

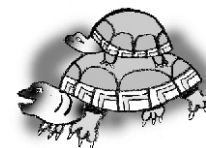
„Jsou ještě vzdálenější státy, kde by se dalo něco koupit. Naše flotila je tak mohutná, že může plout pořád pryč a protože Země je kulatá, dopluje zase k nám.“

Císaři se to líbilo, uvolnil rozpočet a za pár let vyrazily čtyři flotily na západ a na jih. Skutečně prý obepluly Afriku, Ameriku, Austrálii a dokonce prý i Sibiř. Místní zboží většinou nestálo za nic, cenným výsledkem však bylo dokonalé mapování.

Sem tam se nějaká loď poškodila, takže bylo nutno posádku vysadit na břeh a slíbit, že se pro ni někdo vrátí.

Jenže, když se flotily po letech vrátily do Číny, byl císař po smrti a ten nový rozhodl, že takové zbytečnosti zakáže a dokumenty zničí. Čeng Che se pochopitelně dost naštvál, ale císař je císař. Zbylo jen pár map, které se dostaly do ruky Portugalcům a od nich Kolumbovi, když podle nich po osmdesáti letech odplouvali ke břehům východní i západní Indie.

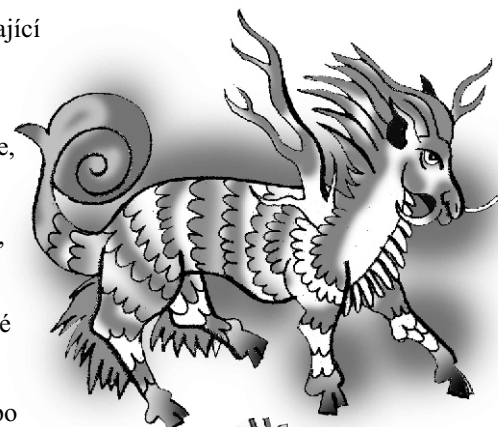
Podle Číňanů žije na souši 360 živočichů, pro každý den v roce jeden, mezi nimi čtyři nejušlechtlejší:

Drak, fénix, želva a čchi-lin.

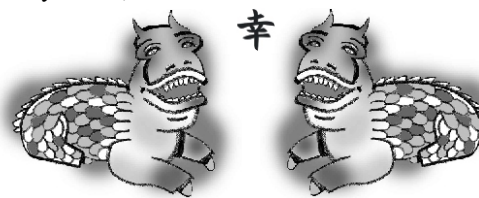
Čchi-lin je asi třímetrové zvíře připomínající jelena s jedním rohem, kravím ocasem a šupinatou kůží. Neubližuje žádnému tvorů, ani hmyzu, živí se trávou. Našlapuje tak měkce, že trávu nepošlape, může chodit po vodní hladině a létat. Dožívá se asi tři tisíc let.

Je symbolem dlouhověkosti, statečnosti, ušlechtilosti, přináší radost, moudrost a slavné potomky mužského pohlaví. Není divu, že si je čínské dámy a pánové nechávali vyšívat na sváteční roucha.

Když císař Ču Ti posílá Čenga Che za moře, vždy jej žádal: „Poohlédni se po nějakém čchi-linovi, chtěl bych jej mít ve své ZOO.“

Čengovi námořníci se poohlíželi, ale nikdo ze sousedních vladařů čchi-lina nevladl. Mořeplavci dali hlavy dohromady a nakonec císaři přivezli z Afriky žirafu. „Taky dobrá,“ radoval se.

Navigamus nekončí závěrečným nástupem na Lipenské přehradě, je to tříleté období. Proto se na svých táborech a víkendových plavbách nezapomeňte tiše a pozorně dívat kolem sebe. Třeba i vy uvidíte nějakého čchi-lina a nemusí to být zrovna žirafa.

